ორშაბათი, 1918 წ. იანვარი 1 (13) № 1
წლიწადი პირველი

ორშაბათი, 1918 წ. იანვარი 1 13
ფასი 20 კაპ.

F262 N 13028

საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველო

რედაქცია

ხელნაწერი მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვევით და ერთ გვერდზე. წერილში უნდა აღნიშნული იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი. უპირობოთ გამოგზავნილი მასალა [illegible] ფასით იბეჭდება. დაუბეჭდავი საგაზეთო მასალა არ ინახება და რედაქცია არავითარ მიწერ-მოწერას მის შესახებ არ კისრულობს.

რედაქცია ღია დილის 9—3 საათამდის, გარდა უქმე დღისა. სარედაქციო საქმეების გამო პირადათ მოლაპარაკება შეიძლება ამავე დროს.

მისამართი: თბილისი, სასახლის ქუჩა, № 5 ქართული ქარვასლა. ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, почт. ящикъ № 76. ტელეგრამის ადრესი: Тифлисъ. Сакартвело.

კონტორა

გაზეთის ფასი ერთის წლით 50 მ. 6 თვით 27 მ. 3 თვით 13 მ. 50 კ. ერთი თვით (მხოლოდ თბილისში) 3 მან. ცალკე № 20 კაპ. განცხადების ფასი სტრიქონი პეტიტისა პირველ გვერდზე 40 კაპ. უკანასკნელზე—30 კაპ. საქართველოს [illegible] განცხადებათა ფასი ორჯერ მეტია. სამგლოვიარო განცხადება თითოეულ ზომით: 10×2=8 მანეთი, 20×2=10 მანეთი, 30×2=15 მანეთი. მისამართის გამოცვლა ღირს ქალაქში 75 კაპ. ქალაქს გარეთ 1 მანეთი. ფული და წერილები, რაც კონტორას შეეხება, უნდა [illegible] კონტორის სახელზე. საჩქარო განცხადებანი უნდა მოტანილ იქმნას არა უგვიანეს [illegible] თის კონტორაში. კონტორა ღია დილის 9 საათიდან 3 საათამდე [illegible] საღამოს 6—7 [illegible]

ტელეფონი რედაქციისა და კონტორისა 15-

БИБЛИОТЕКА

დღეს:

ცნობები:

გერმანელმა ახალ[illegible] მოკავშირეებს.

სარაყამიშში ფოსტა გაცარც[illegible] გაიტაცეს $2\frac{1}{2}$ მილიონი მან.—არზრუმს რუსები [illegible]ნ.—ჩრდილოეთ-კავკასიაში გუდერმესთან ჩაჩნებსა და [illegible] ჯარის ნაწილებს შორის გაცხარებული ბრძოლა.

წერილები:

გრიგოლ ვეშაპელი. ახალ წელს.
განდეგილი. მკვდრეთით აღდგომამდის.
რუსული პრესა. ლენინი და ბურჟუაზია.

ვალერიან გაფრინდაშვილი. სურნელი სარკე.
პაოლო იაშვილი. სონეტი.
გრიგოლ რობაქიძე. მელანქოლია.
ტიტე ტაბიძე. [illegible] მითი.
სანდრო შანშილი. შავ კაბიანი.
ლელი ჯაფარიძე. ფოსტალიონი.

ფშავი ფუნჩამ ათურელი. თხოვნა ახალ მთავრობას (ფშაური ლექსი).
შალვა დადიანი. მცინარე.
დ. კასრაძე. იმ ბნელ ღამეში (იუმორესკა).
სტ. ქვარიანი. ზეციერს ასულს.
ჩიორა. საახალწლო მილოცვა.
ზ. ბუსურაშვილი. მძლეთა მძლეც დამარცხდა (ლეგენდა).

. ჯანაშვილი. აჭარა-ბელაქანის მიმართ.

1374

დავით ბესარიონის ძე, ელისაბედი, ეფემია და ნინო ბესარიონის ასულნი ხელთუფლიშვილები ღრმა მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ ძვირფასი დის

მარო ბესარიონის ასულ
ხელთუფლიშვილის

გარდაცვალებას.

გარდაცვლილის გამოსვენება და დაკრძალვა მოხდება ქუთაისში, ქრისტეშობისთვის 31, დილის 10 საათზე. პანაშვიდები ყოველ დღე საღამოს ხუთ საათზე.

1—872—1

თველოს ეროვნულ საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი და საბჭოს საფინანსო სექცია

იწვევს 31 დეკემბერს 1917 წ. კვირას დილის 12 საათზე მთელ ქართველ ვაჭარ-მრეწველთა და შეძლებულთა კრებას საბჭოს სადგომში, ფრეილინის ქუჩა № 11. განსაკუთრებულათ მოიწვევა მინდობილი აქვთ შემდეგ პირთ: 1) ალექსანდრე ლორთქიფანიძეს, 2) ნიკოლოზ წვერავას, 3) ალექსანდრე ზედგინიძეს, 4) ალექსანდრე გერიაშვილს და 5) ნოე სიხარულიძეს. კრებაზე დასწრება კომიტეტის დადგენილებით სავალდებულოა.

საქართველოს ეროვნულ საბჭოს საფინანსო კომისია.

1—871—1

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის მთავარი კომიტეტი

იმყოფება ახალ ბინაზე, სასახლის ქუჩა № 5, ქართული სამეურნეო ბანკის პირდაპირ. ღიაა ყოველ დღე დილის 10 საათიდან ნაშუადღევის 1 საათამდის და საღამოს 7—9 საათამდის. ამ დროს განმგეობაში შეიძლება როგორც ცნობების მიღება, ისე წევრად ჩაწერა და შემოწირულების შეტანა.

[illegible]ბა ხელის მოწერა [illegible]ულ-დემოკრატიულ ყოველ-დღიურ გაზეთ „საქართველო"-ზე

1918 წ. წელ. მეოთხე

1918 წ. წელ. მეოთხე

გრიგოლ ვეშაპელის რედაქტორობით

სარედაქციო კოლეგია: ამირეჯიბი შალვა, ასათიანი ალექსანდრე, გაბაშვილი რევაზ, ვაჩნაძე დავით, ინგილო რაფიელ, კასრაძე დავით, კედია სპირიდონ, ტაბიძე ტიტე, ქიქოძე გერონტი ჯაფარიძე ლევან.

გაზეთში უახლოეს თანამშრომლობას ეწევიან

[illegible] ალექსანდრე
აბულაძე იუსტინე
[illegible] არ. (ჩიორა)
გაბაშვილისა ეკატერინე
ბერიძე მ.
[illegible]

გორგაძე სერგი
გორდეზიანი გიორგი
გუნია ვალერიან
დადიანი შალვა
[illegible]
თაყაიშვილი ექვთიმე

იაშვილი პაოლო
[illegible]
ინგოროყვა პავლე
დეკ. კეკელიძე კორნელი
ლეონიძე გ.
ლორთქიფანიძე იასონ

ლორთქიფანიძე ნიკო
მარჯველაშვილი ტიტე
მაყაშვილი კოტე
[illegible] იოსებ
დუტუ მეგრელი

ნიკოლაძე ნიკო
რობაქიძე გრიგოლ
ქარუმიძე შალვა
ქვარიანი [illegible]
[illegible] ნინო

ყიფშიძე [illegible]
[illegible] ცაგარელი ალ.
წერეთელი ვახტ
ჭიჭინაძე ზაქარია
ჯავახიშვილი მიხ.

გაზეთს ჰყავს საკუთარი კორესპონდენტები საქართველოს ყველა ცენტრებში და პროვინციაში.

საგანგებო დეპეშები პეტროგრადიდან, მოსკოვიდან და უცხოეთიდან

გაზეთის ფასი:	1 წლით	6 თვით	3 თვით	1 თვით
	50 მან.	27 მან.	13 მ. 50 კ.	4 მ. 50 კ.

ცალკე ნომერი 20 კაპ.

ერთის თვით გაზეთის დაკვეთა შეიძლება მხოლოთ თბილისში

ფოსტით გაზეთის დაკვეთა შეიძლება შემდეგი მისამართით: Тифлисъ, контора газ. „САКАРТВЕЛО", почт

კონტორაში ხელის მოწერა მიიღება დილის 9 საათიდან 3 საათამდე, საღამოთი: 6—8 საათამდე. კვირაობით მხოლოდ დილით. მისამართი: სასახლის ქ. № 5, ქართული ქარვასლა. 15—78 ტელეფონი.

ეროვნულ დემოკრატიულ პარტიის მეორე ყრილობის (კონფერენციის)

მომწყობი კომისიის დადგენილებით ყრილობაზედ დასაგზავნი წარმომადგენელი უნდა აირჩეს ადგილობრივ ორგანიზაციის წევრთა საერთო კრებაზედ ყოველ ას ნამდვილ წევრზე ერთი. სადაც ას წევრზე ნაკლებია, იქაური ორგანიზაცია არჩევნების მიზანშეწონილად მახლობელ ორგანიზაციას უნდა შეუერთდეს. დელეგატებს მანდატებთან ერთად თან უნდა ჰქონდეთ ადგილობრივ კომიტეტის მიერ დამტკიცებული საარჩევნო ოქმი ამომრჩეველთა სარეგისტრაციო სიით. ეს ცნობები კონფერენციის სამანდატო კომისიას უნდა გადაეცეს.

საქ. ერ. დემ. პარტიის მთავარი კომიტეტი.

ახალ წელს

შარშან ამ დროს ვწერდი: ახალი წელი ერთმანეთს არ უნდა მივულოცოთ... საწადელი ის არის, რომ ახალ წელიწადის ოთხი საუდიერო ნიშანი—1917 წერაუხილველად დარჩეს ქართველი ერის სატრანზე... თვით ახალ წელს უნდა მივულოცოთ ბედნიერება და დიდება... ერის დიდებაც ეს იქნება... მაგრამ დიდი წელი ხომ ჩვენს პირად ბედნიერებას დააბრკოლებს... ვინ იტყვის, რამდენი ახლობელი სიცოცხლე უნდა გაიტოროს ახალ წელიწადს ფერხთ ქვეშ, ახალი წელი და მთელი ერი რომ გადიდდეს... ნუ ვუსურვებთ ერთმანეთს პირადათ ნურც ბედნიერებას, ნურც დღეგრძელობას... [illegible] ადსასრულებელი... მიზნადეთა წესია—თუ ვინ არა ჰყავს, ყვავილი რომ გამოიღებინონ, რამე ჭირს-ოფლს გაუჩინონ... თუ რაც ქრისტეობა ღმერთს საქართველოსთვის მიუცია არა კმარა აყვავებისათვის, დაე, უფრო ძლიერმა დაგვსაჯოს ყოვლად ძლიერმა-მეოქმ.

1917 წლის ციფრები, მართლაც, საბედისწერო გახლდა საქართველოს მტრისათვის თავის სიდიადით... მტრის პირადი ბედნიერება და სიცოცხლე შეეწირა უკვე ამ სიდიადეს... მაგრამ საქართველოს დიდება ჯერ კიდევ შორსაა... და ვინ იცის, თუ რა ძნელ აპირებს ჩვენს დაჭრას დიდი მებრძოლი—სანამ ნეტარ ყველასაც დაგვახვედრდეს...

დღეს საქართველო იმ გმირსა ჰგავს, ზღაპრულ გზა-ჯვარედინს რომ წააწყდა—მარცხნივ წახვალ, თუ მარჯვნივ, სულ ერთია,—დაღუპვას იმუქრება.

ასეთ გზა ჯვარედინზე იდგა ამ ას ჩვიდმეტ წლის წინ საქართველოს უკანასკნელი მეფე გიორგი, როცა აღმოსავლეთის კავშირს ჩრდილოეთისაზე ცვლიდა.—„მამულნი თქვენნი გაიყიდებიან ზარაფხანითა და მკვდარნი თქვენნი დაიმარხებიან მუსიკითო", აშინებდა მეფე გიორგის რუსეთის მოძღვარი პეტრე ნიკოლოზ.

მეფე გიორგი კი ამას ჰპასუხობდა: „რუსთა მთავრობით განმტკიცდება მშვიდობა, დაეცხრობა მტერი შინა და გარე, მოისპობა საზღვარი ძველი... და სიმდიდრესა, ერთა სიმრავლესა და ქართველთა თემთა და ტომთა ერთობითა განახლდეს ერი, ვითარცა ორბის სიჭაბუკეო".

აქამდის გვეწამა, რომ მეფე გიორგი იყო მართალი, როცა თავს მამის ანდერძს მიჰყვა. დღეს ზოგიერთი პეტრე ნიკოლოზს უფრო სიტყვებს იგონებს. მართლაც, გემართება... მაგრამ კვლავ ვაგონდება პლატონ იოსელიანის მესიანისტური სიტყვანი: „ქართველთა გამოიწვევს ტვინი სპარსთა, და რომაელთა, შეჭმეს ბიზანტია და თვით დაშთენ შეუჭმელად მათთვის, რომელნიცა ჰკონებდნენ მათსა შეჭმასა, მახესა, დაგებულსა მტერთაგან, თვით მტერნი გაებნენ; საპრთხე შეუმუსრა და ჩვენ განვერენით—იტყოდნენ და იტყვიან ქართველნი დღემდე წერილსა სიტყვასა... ესე არის თვისება და ხასიათი ქართველთა ნათესავისა, ძველისა კაცთა ნათესავთა შორისო".

გ. ვეშაპელი.

მკვდრეთით აღდგო[illegible]დის

„დღისით და ღამით მო[illegible] თსა არ დაცხრებოდნენ"—[illegible] ქაჯეთის ციხეში გამომწყვდ[illegible] ტანდარეჯანი ტარიელ...

თუ ხალხის ძლიერმა [illegible] თის მხრით საფუძვლიან [illegible] მოსცა ლეგენდა ამირანის[illegible] სა, მეორეს მხრით ქართველ[illegible] პოეტებმა ნესტანში განსახ[illegible] საქართველო და მის შეიძ[illegible] ლობას ელოდნენ.

თამამად შეიძლება [illegible] ქართველის არსებობა— [illegible] ყაენისა და ალამაზმა[illegible] —არ გამოეცლია ი[illegible] როგორსაც დღეს განი[illegible] იცოდა ხალხმა, რომ [illegible] მოსულები, ეომებოდა, [illegible] კი აშკარად ვხედავთ [illegible] შობენ ჩვენს ქვეყანა[illegible] ზენ მატო ნივთიერ[illegible] ზიკურად, ვმცირდებ[illegible] მაც კიდევ რაღაც[illegible] მომავლენი ვართ.

მე მრწამს, ან მინდა [illegible] ვდევება საქართველოსი, [illegible] რი მ. ზე უფრო ძვ[illegible] სანი ქვეყნები—[illegible] ბილან, ხოლო საქა[illegible] დეგ ამირანის გუ[illegible] ბით იყვე მრთელ[illegible] შობ მოუკლელად [illegible] მახვილი მომაკვდ[illegible] იყოს წოშხამუ[illegible] რწმენა სინამდვ[illegible]

1/1374
ეროვნული ბიბლიოთეკა

გულში, ვიდრე მას არ შეეხებიან. მეფეო ჩემო, რამდენიც მეტად მოინდომებ ამ გრძნობის ჩაქრობას ხალხის გულში, იმდენად მეტის სიძლიერით იფეთქებს იგი. [illegible], თვით [illegible] და [illegible] ამას, [illegible] შენი სამყოფი შემოილახა, რადგანაც მას [illegible] დაურღვევ და შენი [illegible] მას.— [illegible],— შენ შენზე და [illegible] უფრო ძლიერი [illegible]: სამშობლოსათვის სიყვარულის [illegible]!..

[illegible] ქანდაკისათვის იღვა ალექსანდრე მაკედონელი და მხოლოდ [illegible], თუ [illegible] ქანდაკის [illegible].

[illegible] მიაშურა. მისი უკანასკნელი სიტყვები იყო:

— გახსოვდეს, მეფეო, გახსოვდეს!..

მაგრამ [illegible] ლიარ გაუგონია მას.

მოულოდნელად ჩაგო ქარქაშში [illegible] ამოწვდილი მახვილი და შესძახა თავის სარდლებს:

— საბერძნეთისკენ!

თითქოს შენი [illegible] და ბუმბერაზის [illegible] გამოძახილი გაისმა;

პირიდან პირში ლაღადგოდა— „საბერძნეთისკენ, საბერძნეთისკენ!“

მზის ამოსვლისას ლაშქარმა მიატოვა იქაურობა.

შ. ბუხუტაშვილი.

[illegible] მიმართ

[illegible] გმირ ქართველ[illegible] [illegible] ყოველთვის [illegible] ვარ, [illegible] და [illegible] თქვენთან, ჩვენს საერთო [illegible] (სამშობლოში), ჩვენს [illegible], სადაც მე და თქვენი შვილები ერთად და ძმურად [illegible] ჩვენი საერთო [illegible] სამშობლოსათვის. [illegible], რომ [illegible] [illegible] პირველი [illegible]. თქვენს [illegible] ჯერ ისევ მაშინ, როდესაც [illegible] [illegible] და [illegible] ქვებ; თქვენი [illegible] რომ თავისუფალ [illegible] თავისუფლად [illegible], [illegible] ჯერ ისევ [illegible] [illegible], [illegible] თქვენში, არ იყო არც [illegible], არც [illegible], [illegible] ყოველი [illegible] წინაშე. თქვენი [illegible], როგორც [illegible], [illegible] საქართველოს კუთხე: [illegible], კახეთს, მესხეთს, [illegible] (თავით), [illegible], [illegible] ([illegible]), [illegible], [illegible] და [illegible] ყველანი ყოფილა ქართული [illegible] და, [illegible], ამ [illegible] ძლიერება [illegible] დღეს [illegible], [illegible]. თქვენი წინაპრები და ჩვენი წინაპრები ძმურად ცხოვრობდნენ მაშინ, ჭირსა და ლხინს იზიარებდნენ და [illegible] კიდეც ერთმანეთის [illegible], [illegible] რომ ჩვენს ერთ [illegible] [illegible] თქვენს [illegible] [illegible] ყველი, [illegible], [illegible] ხილი, ყურძენი, [illegible], [illegible] და [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ჩვენის საერთო [illegible]. [illegible], [illegible] ქართველებს არა გაქვთ რა საერთო ეკატერინოდართან, რომ [illegible] [illegible]. [illegible] ქართველებთან, რომ [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] თქვენზე [illegible], [illegible] თქვენს [illegible], თქვენს [illegible] [illegible], თქვენს თავისუფალ [illegible] [illegible]დილ თავისუფალ სული? ნუ იფიქრებთ მაგას, ქართველებს არა ჰქონიათ ჩვეულება, რომ მეზობელი ხალხი რითიმე შეევიწროვებინოთ, როგორმე დაეჩაგროთ. ეგ ქართველების წიგნში არც წერებულა და არც ეწერება. პირიქით, ქართველები ყველას ძმურად იწყნარებდნენ და ყველასაგან მოითხოვდნენ ამგვარსავე შეწყნარებას. სჯულის ხომ არავითარი შიში არ მოგელის. განა ცხადა ისეთი საუკუნეა, რომ კაცი კაცს სჯულით არჩევდეს! არა, თქვენ არავითარი მიზეზი არა გაქვთ, რომ ქართველებს დაგვშორდეთ. თქვენ [illegible] არა აქვს რა [illegible]: იქ სხვანაირი წესებია მეურნეობისა, ცხოვრების მოწყობილობისა, თქვენში კიდევ სხვანაირი, როგორც უკვე ვთქვი—ქართველური. ნუ დაარღვევთ ჩვენს ძველისძველ ერთობას. აღვადგინოთ ისევ ჩვენი [illegible] რესპუბლიკა და ვიმოქმედოთ ქართველებთან ერთად ამიერ კავკასიის საპოლიტიკო ფარგალში. გახსოვდეს, რომ რამდენიც უნდა გაგიძნელდეთ საქართველოს, მას მაინც ვერ გაექცევით. [illegible] ვერ გაგიწევს თანდათან [illegible]. [illegible] დამოკიდებულება [illegible] გაქვს, მასთან გაკავშირებს კახეთის რკინის გზა, მასთან გაქვთ მრავალი სხვა ინტერესები—სამოსწავლო, სამეურნეო და სხვა. რა გაქვს საერთო ეკატერინოდართან, რომელიც გაშორავს 1500 ვერსით? იქაურ ცივ ჰავას ჩვენი შვილები ვერ იტანენ, ქამდის ჩვენი ხალხი ვერ მოუწევს, ქამდის ჩვენი [illegible] გზაზევე გაფუჭდება, იქამდე მისასვლელად ისევ საქართველოს მიწაზე მოგვიხდება გავლა. ყველა ამის გამო უნდა დაგვეწმუნებინეთ, რომ ჩვენი მაზრისათვის სასარგებლოა საქართველოსთან ყოფნა, ქართული ორიენტაცია და არა ეკატერინოდარისა. ყველი [illegible] ხალხის თვალსაზრისით ფასდება და [illegible] სარგებლობის მიხედვით უნდა გადავწყვიტოთ—[illegible] მივეკედლოთ, ჩრდილოეთისკენ თუ სამხრეთისკენ. ეს კია, რომ ჩვენი ბუნებრივი მისადგომი საქართველოსკენაა.

მ. ჯანაშვილი.

აკაკის ანდერძის გამო

(პასუხად კოტე აბდუშელიშვილს)

განსვენებულის მგოსნის აკაკი წერეთლის ნების აღსრულებელი ბ-ნი კოტე აბდუშელიშვილი მოგვითხრობს („საქართველო“ № 272), რომ მისმა ამხანაგებმა, აკაკის ნების აღმსრულებლებმა, მას ჩააბარეს დროებით მოსავლელად მგოსნის სახლი და ქონება, [illegible] ყოველი შემოსავალ-ხარჯი. დადგენილებაში არც მოიხსენიება, რომ ნაანდერძევი ქონება ერთის თვის განმავლობაში [illegible] უნდა მიეღოთ [illegible], და აი, განაგრძობს ბ-ნი კოტე, მესამე წელიწადია მის პირადს და წერილობითი თხოვნას გადაჭრილი პასუხი არ ძლევენ მემკვიდრეები: ქ. შ. წ. კ. გ. საზოგადოება და საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოება [illegible]. [illegible] ნების აღმასრულებელთაგან [illegible] პასუხი და [illegible], თუ რისთვის [illegible]. [illegible] ბ-ნი კოტე [illegible] ქ. შ. წ. კ. გ. საზოგადოებას, საქ. საისტ. და საეთნ. საზოგადოებას და ყველა ნების აღმსრულებლებს, [illegible] და პარტიების თითო წარმომადგენელს [illegible] ან [illegible] სახლში (ხვიტორში), ან თბილისში, გამართონ კრება, [illegible] მისი [illegible], [illegible] ქონების [illegible] და ამ კრებაზე [illegible] სამუდამოთ გადასწყდეს, თუ როგორ [illegible] მემკვიდრეები: მიიღებენ თუ არა მემკვიდრეობას და თუ არ მიიღებენ, მაშინ როგორ მოიქცეს ბ-ნი კოტე? კრების საჩქაროდ მოწვევას და [illegible] შეუძლია [illegible], როგორც პირადათ მემკვიდრეებს. (?)

ბ-ნი კოტეს წერილის წაკითხვის შემდეგ მკითხველს ეგონება, რომ საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებამ მართლა არ მისცა გადაჭრილი პასუხი, ღებულობს თუ არა აკაკის მემკვიდრეობას და არც გასწია ხარჯები ანდერძის დამტკიცებისთვის, მამულის დაცვისთვის, [illegible] და სხვა. სინამდვილე კი ეს არ არის. საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებამ [illegible] საზოგადო კრებაზე 20 სეკტემბერს 1915 წ. აკაკის მემკვიდრეობა მიიღო და არა თუ აცნობა კოტეს, არამედ კოტესავე მოთხოვნით ხარჯებიც გასწია. მაგალითად კოტეს მიეცა ანდერძის დამტკიცებაში 71 მანეთი, მეორეხელ მიეცა ხარჯების ანგარიშში, წასვლა-მოსვლაში და სხვა, ასი მანეთი, მესამეჯერ მიეცა მამულის ხარჯებში, სახელმწიფო გადებში და სხვა, ასი მანეთი. ბ-ნი კოტეს მოთხოვნისამებრ დაურიგეთ აკაკის მევალეებს 1533 მან. და 42 კაპ. ამ რიცხვიდან კოტე აბდუშელიშვილის ვექსილის დასახსნელად სახელმწიფო ბანკიდან გავილეთ 1093 მანეთი 42 კაპ. აკაკის ოჯახის დახმარებაზე და განსვენებულის დამარხვაზე დავხარჯეთ 721 მან. და 21 კაპ., ხოლო აკაკის ნივთების შეძენისათვის 1225 მანეთი. სულ დღიდან აკაკის გადაცვალებისა აკაკის საქმეებზე და მისი ანდერძის გამო საზოგადოებამ დახარჯა სხვისხის სახით აკაკის ფონდიდან 3641 მანეთი და 14 კაპ., უძრავ ქონებიდან თანახმად ანდერძისა ქ. შ. წ.-კ. საზოგადოებას დატოვებული აქვს სახლი და ეზო იმ პირობით, რომ საზოგადოებამ იქ გახსნას სკოლა ქალებისათვის, ხოლო საისტ. და საეთნ. საზოგადოებას ტყე საერთო სხვა მესაკუთრეებთან და ვენახი, მაგრამ უკანასკნელი მამულის შესახებ ნების აღმასრულებლებთან მოგვივიდა დადგენილება, რომელზედაც კოტესაც უზრია ხელი და რომელშიაც სწერია: წერა-კითხვის საზოგადოებისათვის ნაანდერძევ სახლსა და ეზოსთან ერთად მოლიანს შეადგენს ზედმიწმული ვენახი და სახნავი მიწა. ეს უკანასკნელი ნაკვეთი **აუცილებელ საჭიროებას** (ხაზი ჩვენია) შეადგენს მომავალი სკოლისათვის. ამიტომ ეთხოვოს საისტ. და საეთნ. საზოგადოებას“. პირადათ მე წინააღმდეგი ვიყავი ასეთი ანდერძის დარღვევისა, მაგრამ საზოგადო კრებამ და საბჭომ ეს თხოვნა შეიწყნარა. ეს ეცნობა წ. კ. საზოგადოებას და ბ-ნ კოტესაც. ტყე, რომელიც ჩვენ გვერგება, არენდით არის გაცემული და ჯერ არენდის ვადა არ გასულა. როდესაც ვადა გავა, კიდევაც ჩავიბარებთ და სარგებლობაში შევალთ, თუ [illegible] პირობებით [illegible]. რაც შეეხება ვენახს მისი ჩაბარება და სარგებლობა თვითონ კოტემ და მისმა ამხანაგებმა მოგვიტაცეს თავის დადგენილებით, რომელიც საზოგადო კრებამ მიიღო, ბ-მა კოტემ კარგათ უწყის, რომ ჩვენ დიდი [illegible] ვიყავით აკაკის ანდერძის მიღების და მამულის მიღების შესახებ ერთად [illegible] ქ. შ. წ.-კ. საზოგადოების გამგეობასთან, ამ მიზნით მივმართეთ წერილით გამგეობას 14 სეკტემბერს 1915 წ. და ვთხოვეთ შეერთებული სხდომა დაენიშნათ ჩვენი საზოგადოების საბჭოსთან ერთად აკაკის მემკვიდრეობის შესახებ, მაგრამ გამგეობისაგან ასეთი პასუხი მივიღეთ: „რადგან აკაკის მიერ ნაანდერძევი ქონების მიღების შესახებ გადაწყვეტილების გამოტანა შეუძლია მხოლოდ საზოგადოების წევრთა საზოგადო კრებას, ამიტომ გამგეობას უდროოდ მიაჩნია წინასწარ [illegible] ამ საგნის შესახებ [illegible] მიღება“. ამასთანავე გვაცნობეს, რომ საკითხს განიხილავენ 1916 წ. მორიგ საზოგადო კრებაზე, მაგრამ იმ წლის კრებაზე ეს საკითხი [illegible] წამოუყენებიათ. შემდეგ 1916 წ. მე პირადათ ვთხოვე თავჯდომარეს ბ-ნ ყაზბეგს დაეჩქარებინა საქმის გადაწყვეტა. ბ-ნი [illegible] და მართლაც იმ წლის გამგეობის კომისია აირჩია საქმის გამოსაკვლევად. კომისიის აზრი [illegible] და მაშინდელ წ. კ. წლიურ კრებას, რომელიც [illegible] იმ წლის [illegible]. კრებას [illegible] და თხოვნით [illegible] თუ, ბოლოს [illegible] ამ საქმისათვის ან ჰო ეთქვათ, ან არა, მაგრამ კრებამ მაინც გადადვა გადაწყვეტა საკითხისა და გამგეობას დაავალა, უკეთ გამოეკვლიათ საქმე, მევალეებიდან ხომ შიში არ მოელის საზოგადოებას ანდერძის მიღებით.

ზემოთ თქმულიდან ცხადია, რომ საქ. საისტ. და საეთნოგრ. საზოგადოებას ტყუილად უსაყვედურებს ბ-ნი კოტე გადაჭრილი პასუხი ვერ მივიღე, ღებულობს თუ არა მემკვიდრეობასო. რაც შეეხება თხოვნას, რომ მე კოტეს მიერ განზრახული კრება მოვიწვიო, ამის შესახებ უარს ვამბობ. მე რა კრების მომწვევი ვარ? ან ვინ მოვა ჩემ მიერ მოწვეულ კრებაზე? რომც მოვიდნენ, რა უნდა გადასწყვიტონ? სწორედ ის, რაც მათი გადასაწყვეტი არ არის. ეს საკუთრივ ქ. შ. წ.-კ. გამავრცელებელი საზოგადოების საქმეა და სხვისი არავის. არც არავისი უფლება აქვს ამ საქმეში ჩაერიოს. თუ საქმის დაჩქარება უნდათ (და ეს მართლა აუცილებელი საჭიროა, სხვა არა იყოს რა აკაკის პატივისათვის) ნების აღმასრულებლებმა ისევ ქ. შ. წ.-კ. საზოგადოებას უნდა მიმართონ. თუ საზოგადოება უარს იტყვის ნაანდერძევის მიღებაზე ან ნების აღმსრულებელნი თავის დადგენილებას უკან წაიღებენ და ჩვენ მოგვწერენ, ჩაიბარეთ ვენახიო, დიახაც ჩავიბარებთ და მადლობელიც ვიქნებით.

საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების თავმჯდომარე ე. თაყაიშვილი.

რედაქტორი გრიგოლ ვეშაპელი.

კალენდარი

კვირა,
ქრისტეშობისთვის
31
კვირა 32. ხმა 7.

ქართვ. ღ. დედ. ჩვენისა მელანიასი რომაელისა.
კათოლ. სილიბისტრონსი და ვალენტინასი.
მაჰმად. ექ-შამბე 29 რ. რებიულევვ 1336 წ. ჰიჯრისა.
ებრაელ. ივრიშიან 29 რ. შვოთ 5678 წ. ქვეყნ. შექ.

ამიერ-კავკასიის რკ. გზის

მატარებლების მიმოსვლა
(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის:

ბათუმისკენ	საფ.	№ 5,	11,32 დილ.
	სამგზ.	№ 9,	11.28 დილ.
ხაშურ-ბორჯომის.		№ 19,	3.17 დღ.
„		№ 17,	8.19 დილ.
ბაქოსაკენ	ჩქარ.	№ 6,	9.51 დილ.
„	საფ.	№ 4,	8.46 საღ.
საქარასკენ	სამგზ.	№ 4-8,	12.15 საღ.
„		№ 61.	8,18 დილით (მხოლოდ კვირა-უქმით ქანქამდე).
„		№ 63.	4, 48 ნაშუადღევზე მცხეთამდე.

თბილისში მოდის:

ბათუმიდან	სამგზ.	№ 10,	8.38 დილ.
„	საფ.	№ 6,	7,41 საღ.
ხაშ.-ბორჯ.	სამგზ.	№ 20,	7.57 დილ.
„	სამგზ.	№ 18,	9.50 საღ.
ბაქოდან	საფ.	№ 8,	10 26 დილ.
„	ჩქარ.	№ 5,	10 20 საღ.
ყარს-ჯულფ.	საფ.	№ 3***,	7. 58 დილ.

კახეთის რკინის გზა

თბილისიდან გადის:
სამგზ. № 4, 8.58 დილ

თბილისში მოდის:
საღამოთი 6.24 წუთ.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის თელავის სამაზრო კომიტეტი

ამით აცხადებს, რომ კვირას 7 იანვარს, ქ. თელავში ბიურის დარბაზში [illegible] დება პარტიული მეორე ყრილობის წინასწარი სამაზრო

თათბირი

ვთხოვთ სოფლად მყოფ ჩვენ თანამოაზრეთ და თანამგრძნობთ აირჩიონ თითო წარმომადგენელი თათბირზედ დასასწრებლად.

ყრილობის წესრიგი: საპროგრამო და სატაქტიკო საკითხები.

სოფლის ორგანიზაციებს ევალებათ აუცილებლივ მიიღონ მონაწილეობა თათბირში წარმომადგენლის გამოგზავნით, 14 იანვრის ყრილობისათვის მოსამზადებლად. ხარჯები ანაზღაურებულ იქმნება სამაზრო კომიტეტის მიერ.
3—2

ექიმი
გ. მ. მუხაძე
იღებს სადოსტაქრო ავადმყოფთ საღამოს 5—6 საათამდე კვირა დღის გარდა. მისამართი: დიდი მთავრის ქუჩა № 67; ოფიცერთა ეკონომიურ საზ. შენობის პირდაპირ, საზ. სვანიძისა. ტელეფონი № 5—77.

ექიმი
დიმიტრი (რამინ) იოსების ძე
ჟორდანია
სწამლობს შინაგან და ვენერიულ ავადმყოფობით, სიფილისი და მისი შედეგები, სისხლ ნაკლებობა, ქრონიკული მალარია და ქრონიკული ტრიპერი საღამოს 5—7 საათ. კვირის გარდა. გორის ქუჩა № 6, დიდუბე.
თ—879—19

კბილის ექიმმა
მამულაიშვილი-ხოდნევისამ
განაახლა
ავადმყოფების მიღება.
10—1 დილით, 5—6 საღამოს, გარდა კვირისა.
ოლღის ქუჩა, № 22.
25—825—49

ექიმის თანაშემწე
ვანო საათაშვილი
დებულობს ავადმყოფებს საღ. 4—6 საათ.— ვენერიულ სნეულთა წამლობა, კანქვეშ წამლის შეშხაპუნება. სისხლის ნაკლებით, ნერვებით აშლილთ, სიფილისიანთ და სხ. ელექტრონაცვლით წამლობა, მასსაჟი, [illegible] და სხ. მისამართი: [illegible] შესახ. № 3. (1-ლი სამილიციო ნაწილი).

სამკურნალო კაბინეთი
პ. ს.
ფონ-ირბელისა
ქირურგიულ-ვენერულ და კანის ავადმყოფობათა სპეციალი სამკურნალო წამლობა ელექტრონით და ოპერაციები, წამლობა „914“-ით და „606“-ით. ავადმყოფთა მიღება: 9—12 საათამდე დილით და 4½—8 საღამოთი. მიხაილოვის პროსპექტის კუთხე № 128, კრილოვის ქუჩა № 1. ოგანეზოვის სახლი. მეორე შესავალი კრილოვის ქუჩით.
თ—920—5

ექიმი
დ. ვ. ჯავახიშვილი
იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებათ ავადმყოფთ ყოველ დღე გარდა კვირისა საღამოს 5-დან 7 საათამდე. ბებუთოვის ქუჩა № 41
ტელეფონის № 14—09

[illegible]
მოსე ანთიმოზის ძე
კალანდარიშვილი
უმფროსი ექიმი თბ. კადეტთა კორპუსისა.
ბავშვთა, შინაგან და ქირურგიულ სნეულებებით ავადმყოფებს იღებს დილით 8—9-მდე საღამოს— [illegible]
ტელეფ. № 17—21.

სამკურნალო კაბინეთი ექ.
ალექსანდრე დავითის ძის
პეპელიასი
იღებს კანისა, ვენერიული, სიფილისით ავადმყოფებს (914-ს 606-ს შეშხაპუნება) ავადმყოფთა ღება 5—8 საათამდე საღამოთი. [illegible] პროსპექტი № 116 სასტუმრო „[illegible]“ ტელეფონი 143.

ვაჭრობა-მრეწველობის მინისტრის უწყების ქვეშ მყოფი კომერციული
ცოდნათა კურსები
ტ. მ. ფილოიანისა
ორთავე პირთა სქესისთვის
(თბილისი, მიხაილოვის პროსპექტი № 24. ტელეფონის № 9—7
თხოვნების მიღება საღამოს 4-დან 8 საათამდე.
სწავლის დაწყობა იანვრის 15-დან. პროგრამები და წესები მსურველთ გზავნება. კურსების კანცელარიაში მათი უფასოდ მიღებაც შეიძლება.
(20—918—4)

საავადმყოფო
სამხედრო ექიმ სპეციალისტებისა მოსიარულე ავადმყოფებისა
დიდი ვანქის ქუჩა № 3. ალექსანდრეს ბაღის ახლო, ტელეფონი 4

ავადმყოფების მიღება: დილის 10 საათიდან 5 საათამდე.
ბეჟანოვი—ბავშვთა შინაგან ავადმყოფობისა. ღებულობს 10—12 ს. ყოველდღე.
[illegible]—თვალის ავად. 2—3 საათ. ორშაბათობით და ოთხშაბათობით.
ახპიზოვი—ყელის, ყურის და ცხვირ. 1—2 საათ. ორშაბათ. და ოთხ.
ფირალოვი—ქირურგ. ავად. 12—1 საათამდე.
მონნე—ბავშვთა შინაგან ავად. 1—3 საათამდე ყოველდღე.
ჩუდნოვსკი—შინაგან და ნერვიულ ავად. 12—1 საათ. ხუთშაბ. და კვირ.
ბეგზადოვი—ქალთა და [illegible], ყოველდღე 2—3 საათამდე.
ნოსელიანი—ქალთა და [illegible] ავად. ღებულობს ორშ., ოთხშ. და პარ. 2 ს.
ნარიმანოვი—ვენერიული ავად. ყოველდღე 10—11 საათამდე.
დეკანოზოვი—ქალთა ავად. სამშაბათ. ხუთშაბ. და შაბათობით [illegible].
ტროიცკაია—ქალთა და ქირურგ. ავად. ყოველდღე ქირურგ. 2—3მდე. ქალთა ავადმყოფ. 3—4 საათამდე.
ბაგდოევა—კბილის ექიმი ყოველდღე 3—5 საათამდე.
ალიხანოვა—კბილის ექიმი ღებულობს ყოველდღე 10—12
100—9

ქართული უნივერსიტეტი
თბილისში გაიხსნება 1918 წ. იანვრის შუა რიცხვებში.

ამ თავითვე იქნება სიბრძნის მეტყველების ჰუმანიურ მეცნიერებათა განყოფილება. ლექციები იქნება [illegible] [illegible]ტური, [illegible], პედაგოგიური და სოციალურ მეცნიერებათა დარგებიდან.

სტუდენტებად მიიღებიან საშუალო სასწავლებლები (ვაჟთა და ქალთა გიმნაზიები, სასულიერო სემინარია (ოთხი კლასი), [illegible] [illegible] და სხ. [illegible] სასწავლებლები, საოსტატო ინსტიტუტი, და სემინარია, კადეტთა კორპუსი და სხვა) კურს დამთავრებულნი.

სტუდენტად ჩასარიცხავად საჭიროა: 1) თხოვნა ქართული უნივერსიტეტის დროებითი გამგეობის სახელზე (თხოვნაში [illegible] მისამართი, 2) მოწმობა განათლების ცენზის შესახებ და 3) მეტრიკული მოწმობა ([illegible]). მსმენელთათვის საჭიროა [illegible]

სწავლის ფასი სემესტრში (ე. ი. ნახევარი წლისა) სტუდენტებისა და მსმენელთათვის ათი თუმანი; იმ მსმენელთათვის კი, რომელნიც [illegible] [illegible]თისა ან ორი საგნის ლექციების მოსმენა ჰსურთ, ხუთი თუმანი. ფული ჩაწერისთანავე უნდა იყოს შემოტანილი.

ჩაწერა შეიძლება ამიერ ყოველდღე ქართული უნივერსიტეტის კანცელარიაში (ქართული გიმნაზიის შენობა) 12 საათიდან 2 საა გარდა კვირა-უქმეებისა.

ფოსტის ადრესი: Въ Канцелярію Грузинскаго университета. Тифлисъ, Зданіе Грузинской гимназіи.

ქართული უნივერსიტეტის დროებითი გამგეობის წევრნი: (პ. მელიქიშვილი, (ივ. ა. ჯავახიშვილი

10—925—2

სტამბა „საქართველოსი“ [illegible]

ჩვენში ქვეყნ დღთარეშობ

ფლან ძალ

ეები ვერთ ყოველივე შეეწიროთ მის უკვდავებას, გადავარჩინოთ ერი მოსპობას, შინ თუ გარეთ დაცულ იქმნეს სიცოცხლე თითოეულის ქართველისა.

ეს კი შესაძლებელი იქნება მაშინ, თუ „დღისით და ღამით მოყმენი ნობათისა არ დასცდებიან“, თუ ქართველი შეგნებულად შეუდგება მოვალეობის შესრულებას...

ურს ვიხილო სამშობლოს მხსნე
პარიელებული ქართველობა
ერთსულოვნივით წამოვიძა
ლე ახალი ცა და ახალი

ები ჩემთვის ახალი წე
მატკბილები მკითხველს,
ქაღალდზე დაწერილი
ოფერს სანუკვეშის მე
ან მამაპაპათაგან გადმო
გედია ჩემის სულისა საუ
ეთით ნაქედია.

მაშ ახალწლამდის,—საქართველოს ბრუნვით აღდგომამდის—მკითხვე

მაგრამ, დღე, გაჩნდეს „გოროდოვოი“, საშიში არაფერია. ლენინის კბილები მის გამარჯვებას უზრუნველყოფს.

რობესპიერის დიქტატორობის უკანასკნელ დღეებში, როდესაც მან თავისი თავი ყველას ფანატიკოსად ჩვენა, რეაქციონერები საფრანგეთში

ცვეს რა რობესპიერი ყველა ნამდვილ რევოლუციონერს, თვით გახდება „გოროდოვოი“, რომელსაც შეეძლება ბურჟუაზიის დაცვა „ანარქიისაგან“ და მის საკეთილდღეოდ წესრიგის დამყარება. რობესპიერმა ეს ევოლუცია ვერ განახორციელა, მაგრამ ნაპოლეონ ბონაპარტის „გოროდოვობა“ უზრუნველჰყო.

რუსეთის რობესპიერი კი შეეცდება დაშალოს რუსეთის ბურჟუაზიის საფუძველი.

ძველმა რევოლუციონერმა მგელმა მაგრამ ჩაჰჭიდა ზზამიანი კბილები რუსეთის ბურჟუას, რომელიც მანუფი მოგებით იძენდა ქონებას.

ეთი ბურჟუა არ ესაჭიროება რუ

ლენინი შექმნის ახალ ბურჟუას, მელიც იხსნის რუსეთს.

ლენინი უწინასწარმეტყველებს რუ

ს სოციალიზმი, თუ შეგი
თუ არ შეგწევს ძალა და ცო
ადგენი გლეხურ მშრომელ რუ
ნგრევიდან ბურჟუა, ვისთანაც
ვაიყოფ შემოქმედებით ბრძოლის

არავითარი ტერორი, არავითარი
ნებლობა უმცირესობისა უმრავ
ვერ დაარღვევს თანამედ
ბრენილ ცხოვრების საფუ
რომ ტერორი ხელს შეუწ
და სხვა „არგონავტებს“
ონ დიდი კაპიტალები. სპე
ის ნიადაგზე ანარქიტულ მო
თუ პანიკის ნიადაგზე აღ
ახალი მსხვილი და
ტალისტები, რომლებიც
თუ როგორ დაფქვან ქვ
სოციალისტურ წისქვილ

ურ დეკორაციებს მალე
ახალი ბურჟუაზია, რო
ისება ყველა, გაბატონ
ფოის“ თავდაცვით.

მომა-
წარუ-
პირო-
მო-
ს-ლორენში.
ლოაუროს გერმა-
ქაში, ამ თანხით
ოფილებს ზელგეთს,
ბეთს და რუმინეთს.
რის მიერ რუსეთის
რიტორიიდან არსდება
ტატები გერმანეთის
ქვეშ. პოლონეთი
რდებული ავსტრიის
ქვეშ. რუმინეთი, სერ-
ია-შავეთი აღდგენილ ოქ-
ილ საზღვრებში. ს
უფლება ადრიატიკი
ოსმალეთი რ
პირობებში, როგორც აზ
ევროპაში.

საუბარი კაიზერლ

გერმანეთის დელეგაციი
კაიზერლინგს „დენის“ თან
შეეკითხა: „ღიარებენ თუ
ნეთში, რომ რუსეთის „მ
ძალა შესწევს საზავო მოლ
სათვის?

— დიახ, უსაცილოდ,
კაიზერლინგმა. რაკი შესა
ნით საზავო მოლაპარაკებ
კებთან, აქედან აშკარაა,
არებთ მის სწორუფლებ
გერმანელები, შორსგამ
ხი ვართ და ყველაფერ
წყვეტთ, მერე კი შეუ
სრულებას.

— მაგრამ თქვენ არ
ბოლშევიკების უფლებას რუსეთში ყველა არ ღიარებს და მაშასადამე ვერც ილაპარაკებს რუსეთის სახელით!

— ეს თქვენი საშინაო პოლიტიკის

საც. ჩვენ გვწამს, რომ რუსეთში მტკიცე ზავი მხოლოდ მაშინ დამყარდება, როცა მოისპობა საპარტიათაშორისო შუღლი და განხეთქილება.

— ზავის გარეშეობებს, ხომ არ უყურებთ დამფუძნებელ კრებამდის სა

— არა, ეს არ არის Conditio sine qua non.

— როგორ უყურებენ გერმანეთის უმაღლესი სფერები რუსეთში მოხდარ ამბებს? ხომ არ გეშინიათ, იმის, რომ სულ ადვილად შეიძლება ბოლშევიკების ტალღა თქვენ ნაპირებსაც მოეხეთქოს და მყუდროება დაგირღვიოთ, რადგანაც თქვენში ბევრია უკმაყოფილო?

ამაზედ გრ. კაიზერლინგმა დაცინვით უპასუხა.

— რად ჰფიქრობთ, რომ უსათუოდ ჯერ ჩვენში გადმოვა და არა ინგლისში და საფრანგეთში? რა ცოტა იციან გერმანელებზე რუსეთში!

მაგრამ, ვგონებ დამეთანხმებით, რომ გერმანეთი არის ჩვენი ახლო მეზობელი და რომ ხალხის მღელვარებამ შეიძლება მაზედაც იქონიოს გავლენა. რასაკვირველია, ამასთანავე თქვენ არ უარჰყოფთ იმ მღელვარებას, რომელსაც ადგილი ჰქონია თქვენს ფლოტში.

—მართალია, ეს მოხდა ზოგიერთ გემებზედ; მაგრამ ამბოხების ცეცხლი დროზედ ჩავაქრეთ და დამნაშავენიც შესაფერად დაისაჯნენ. საერთოდ ამაო თქვენი აზრები გერმანეთზე. ჩვენში ყველაფერი რიგზეა დაყენებული. ჩვენ ვსარგებლობთ კონსტიტუციო

გაზეთ „საქართველო“-ზე ხელის მოწერის პირობები 1918 წლისათვის.

გაზეთის გამოსაცემი ხარჯები თანდათან იზრდება. ამის გამო ჩვენ იძულებულნი გავხდით 1918 წლისათვის დაგვეწესებინა შემდეგი ფასები: ერთი წლით 50 მანეთი, ნახევარ წლით 27 მანეთი, სამი თვით 13 მანეთი და 50 კაპეიკი; ორი თვით 4 მანეთი 50 კაპ. ცალკე ნომერი კი პირველ იანვრიდან ეღირება 20 კაპეიკი. თანამგრძნობთ ვთხოვთ დააჩქარონ ფულის გამოგზავნა, ვინაიდან გაზეთის გაგზავნის საქმის მოსაწესრიგებლად საჭიროა, რომ ფული კანტორამ დროზე მიიღოს.

შემთხვე-
ულება შეჰ-
ინგლისს და
ყველა მწიფოს—შე-
ერთე
— გაფიქრიანებთ,
შედეგ არქიისა და ბან-
კების რეწველთ და-
წესებ ის კონფისკა-
ცია.
— ჩვენ სრულიად და-
მშვიდ შეჰნიშნა წყნა-
რად ჩვენი ფული
არ ლ თის „მთავრო-
ბაც“ შეგვეთანხმდე-
ბა ა

ფრონტი და
კენ მოლიან
ლისგან თ
ცილებულ

ვიდენ: პოლკოვნიკი სოკოლცევი, ალმ. კომ. წევრი მალხაზოვი; ლიაკიშევი, მარტინოვი და მომქმედ ჯარის კომისარი შოსტაკი.

ეს ორგანოები უკვე შეუდგენ თავიანთი მოქმედების შესრულებას და ჯარის კაცებიც ნელობით უცურებენ.

უკანასკნელი დეპეშები

ტუვე გერმანელების სიტყვით, გერმანელები იმისთვის მზადებას განაგრძობენ. მათ გამოუგონიათ ახალი მძიმე ზარბაზნები, რომელნიც 35 ვერსის მანძილზე ისვრიან. ამას გარდა გამოუგონიათ ყუმბარების აზიდავი დიდი აეროპლანები.

—

საბოლოოდ გამოირკვა, რომ დამფუძნებელი კრება იანვრის ხუთს შეიკრიბება. ბოლშევიკებმა იანვრის 8-თვის მუშათა და ჯარისკაცთა დეპ. საბჭოების ყრილობა მოიწვიეს, გლეხთა დეპუტატების ყრილობა კი იანვრის 15-სთვის დანიშნეს. ამის გამო ჩერნოვი აღელვებით გლეხთა კომიტეტებს დეპეშით მოუწოდებს, უეჭველად იანვრის 5-სთვის გამოგზავნონ წარმომადგენელნი დამფუძნებელ კრების დასაცავად. დეპეშაში ნათქვამია, ბოლშევიკებმა იციან, რომ გლეხები დამფუძნებელ კრების მომხრენი არიან, ამიტომაც დანიშნეს გლეხთა ყრილობა მოგვიანებით; რევოლუციას საფრთხე მოელის და დამფუძნებელი კრება უნდა დავიცვათო.

ქრონიკა

თბილისი.

◆ ერობათა კავშირის რეორგანიზაცია. გადაწყვეტილია ერობათა კავშირის რეორგანიზაცია ამიერ-კავკასიის განყოფილებაში. ამ საქმის შესრულება მინდობილი აქვს საგანგებო კომისიას.

◆ ქ. ჩხეიძე დამფუძნებელ კრების წევრად სამხრეთ-დასავლეთის ფრონტმა აირჩია.

◆ საღამო-კაბარე. ერ.-დემოკრატიულ პარტიის თბილისის კომიტეტმა ქრისტეშობის 28 საღამო-კაბარე გამართა „ქართულ კლუბში“. საღამომ დიდძალი ხალხი მიიზიდა. მონაწილეობას ღებულობდენ ვ. სარაჯიშვილი, ვ. ლორთქიფანიძე და კომპოზიტორი ბალანჩივაძე.

მხიარული კაბარე ვახშამით დამთავრდა. თამადად არჩეულ იქმნა შალვა ქარუმიძე.

შემოსავალი 15 ათას მანეთს აღემატება.

სასურსათო საქმეები

◆ უპურობა. ქრისტეშობისთვის 29 ს სასურსათო გამგეობას არავითარი სურსათი არ მოსვლია. ქალაქს მხოლოდ 9 ვაგონი ქერი მოეპოვება. ქალაქის მოურავი მოუწოდებს ქალაქის მცხოვრებთ, რომ გასაჭირი გადაიტანონ.

ლად ყოდამ.
დაუყოვნებლივ გა
ური და მაქეთ.
მატარებლების მიმოსვლა შეჩერებულია.

ახალქალაქში

ალ. ხატისოვი ამიერ კავკასიის კომისარიატს გუმბრიდან დეპეშით ატყო-

აზრუმში

აზრუმიდან რუსის ჯარი უკან მოდის. სომეხ-მცხოვრებლების ნაწილმა გადასწყვიტა ქალაქში წესიერების დასაცავად მოხალისეთა რაზმის შედგენა. ამ ამბავმა მაჰმადიანთა ნაწილში განხეთქილება გამოიწვია. საქმის გამოსარკვევად ქრისტეშობისთვის 23-ს მოხდა შეერთებული კრება სომეხ-მაჰმადიანებისა. თავმჯდომარეობდა ქალაქის კომისარი ოდიშელიძე. აზრთა გაცვლა-გამოცვლის შემდეგ გამოირკვა, რომ სომეხთა და მაჰმადიანთა შორის არავითარ უთანხმოებას ადგილი არა ჰქონია.

სომხების და მაჰმადიანების წარმომადგენლები ყველა საკითხზე შეთანხმდნენ.

ანარქია ჩრდილო-კავკასიაში

ამიერ-კავკასიის კომისარიატს ცნობა მოუვიდა: გუდერმესში გაცხარებული ბრძოლაა. სადგურის ერთი ნაწილი გადამწვარია; მოსამსახურენი გაიქცნენ. რკინის გზის მოძრაობა სავსებით შეჩერებულია. სადგურ ჩერვლენაიაში მდგომარეობა საშინელია, გთხოვთ, გამოგზავნოთ გუდერმესში საზამთროდ არა ნაკლებ ერთი პოლკისა, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჯავშნიანი მატარებლები მივატოვებენ და წავლენ.

ფოსტის გაძარცვა სარიყამიშში

ამიერ-კავკასიის კომისარიატს დეპეშით ატყობინებენ: ქრისტეშობისთვის 23-ს, ღამით, გაძარცვეს სამხედრო საველე ფოსტა სარიყამიშში. გატაცებულია 2 ნახევარი მილიონი მანეთი. ეჭვით დატუსაღებულია ფოსტალიონი თოთლაძე. ამ ჟამად ფოსტის მიმოსვლა შეჩერებულია.

მ ც ი ნ ა რ ე

ის...

რომ იცინის ის ღმერთი დიდი ხანია მინდოდა მენახა.

როგორ? „კაცი ბჭობს და ღმერთი კი იცინის“?

რა ვაგლახი ვინმე ყოფილა! რა უგულო, რა გულქვა!

მაშ სად არის ღმერთი სამართლიანი, ღმერთი სათნო, შემბრალე შემწყნარებელი?

მე აქ ვიტანჯები, ვწრტიალ
ვწრთები კაცი.

ის კი იქ იცინის?

ჰო, იმას რა უშავს: არ შიან
არ სწყურია, არ სცივა და არა სცხ
ლა. საყვარელი არ უღალატებს
მეგობრობას დარღვეულს ვერ განიც
დის. არც ანარქია ფრჩხილებით შე
წუხებს და არც დესპოტიზმი უფრჩხი
ლებით.

უწვის ხიდ-
ყურეში და შეიძლე-
ბა გზნოთ ესეთ გზას... შეიძლება
გადაიღუპოთ უფსკრულში, რომ
მისკენ სულ გზა გქონდეთ არეული...

მეკი ვნახე.

ვნანობ:

დიდი უბედური ყოფილა.

არ ინდომებდა ღმერთობას მისი მნახველი.

იცინის კი მიუხედავათ უბედურობისა.

და აი მაშინ არის ქვეყნათ რომ

ლო გაეცინა.

კვლავ მოღუშ:—დიდი უბედური ვარო!

შეცვლმერთე. მაშ ღმერთს სხვას რას ვაჩრებდი:—მასწავენ მე სიმართლენი შენი—

მიამბო ეპიურად.

და იყო დღე ნათელი, ტკბილი, გადაბმული წარსულისა და აწმყოსი.

— ჩემი უბედურება? ის რომ არა ვიცი რა. რომელი რათ ხდება? როდის გიდგებათ თქვენ მზიანი დღე, როდის არის ქარიშხალი. ვხედავ რომ წრტიალებთ, და გული მეწყლდება თქვენის უბედურობით. მინდა დაგეხმაროთ. ვინ მოსთვლის საიკუნოებს! გული დამძიმდა, გული შეკუმშდა თქვენის ქირ-ვაებით. დავიღალე, დავიქანცე. სიკვდილიც მენატრება. მაგრამ მე ხომ არ მოვკვდები, ვერ მოვკვდები, ოო, დიდი უბედური ვარ! ჩემდა პირათ ხართ გამოჩენილნი ჩემდა პირათ... აბა რა გიყოთ?!

ეტყობოდა სული ატუზვირთდა და თავს თვალ-მომჭრელი, რამოდენიმე მზისაგან შემდგარი ზეჩი დაიხურა.

და იყო გრიალი და იყო ჭექა მსგავსი მეორეთ მოსვლისა.

რომ ყოველივე დაიშვიდდა და კვლავ მომღიმარი ვნახე, კვლავ შევკადრე:

— მეორეთ როდის მობრძანდები მეთქი?

— განა პირველათ როდის ვიყავით!

—ღმერთულათ შემომიბღვირა:

სადღაც ქვევით ჩაიქცა რომელიღაც ქვეყანა.

მყის გადიხედა და სიბრალულისაგან ცრემლები ჩამოღვარა:

მეორე მხარე წალეკა ნიაღვარმა.

მის შეშფოთებას საზღვარი არა ჰქონდა, სანამ კვლავ არ გაიცინა და დედა მიწას მაცოცხლებელი შუქი არ მოეფინა.

მე ესეთი ვნახე ის ღმერთი, რომელიც იცინის.

გვეგე რომ სრულიადაც არ დაგვცინის. დაგვცინის კი არა იტანჯება ჩვენის ტანჯვით, იწვის ჩვენი საცოდაობით, ამაზე რიხდება და...

ჩვენ ყურესი მოგვდის.

ვნანობ? რომ ვნახე.

რადგან ვნახე ძალთა ძალი შეუვრძნო, ყოვლის შემძლე, მაგრამ უძლური.

და მ ნი მ
არა, ღმერთო, იცინე შ
რის მკერდით, შენის გამ
ლის ფილტვებით და შქეთ
მე ესეთი ვნახე ღმერთი.
მოდით. სცადეთ.
შეიძლება მე სხვა დროს სხვა მხრით.
შეიძლება

რული
იმ ბნე
რული
ჩუს თვ
მეში, რ
ნი ლურ
ლიც დ
გახსო
იმ ბნელ
თმანს დ
წყდა ლურჯ ხელთათ
რანით და ლურჯი ცრემლი და
რა ცისფერ სარკეზე? ოჰ, იმ ბნ

სიზრე, ლურჯობს ლურჯ ნისლს
ზინი ლურჯი ქვილი, ლურჯობს ლ
ახჩოლავ მკვარის სენით ლურჯ ზღვ
ღამონი, და ლურჯი კადით, ნაკა
ბით ნერგის ფუღოში შმაგი ძაგ
გულს იღლამს ლურჯი თითებით
თა ტკრიას ლურჯ სახეზე და
პული და მეტაფორის სამ
ლურჯ გრიმის მზერა.
იმ ბნელ ღამეში, გახსოვს ლ
თვალის ქოუთოვ, ქალო ბა
ლურჯ თვალის, ლურჯი სიზმ
იმ ბნელ ღამეში ლურჯ
ბის ხარნარ ტბის გულზე ვით გ
ცურდა ლურჯი გედიღურ ჯით
ბით? რა რიგ ლურჯობდა ვნებ
შუქურ ვარსკვლავე, ვითარ სი
ჯით ატმებდა რეული ფიქრნი
ლურჯი გედი ლურჯ თითებით
ბის ტაზე ლურჯ მეფინავ ფ
ბით დასცურავდა კვიპაროსთა
იქვე ლურჯ ნისლში ერწყოდა
ჯი ზამბახი და ერთობოდა
ბზრიან ლურჯი გედისა, ლურ
პაროსთან რომ სცურავდა ლ
მაყით, ლურჯ სიდუმლოს
ბის იმ ბნელ ღამეში!
იმ გედას გულში, ლურ
ლურჯი ასული, ლ
ლურჯ თვალის, იმ გედ
დროს ჰკვნესოდა
მგოსნ
სწორ
ზამბახ
გულსა
ჯ პო
ოქრის გულიც ლ
მობდა ლურჯი სარ
გადამლას, ლურჯმა წ
ფებით გადაიარა და გადას
ზამბახის ცისფერი ყელი,
ვნების ლურჯი მიღი ლურჯ
ვანის, იმ ბნელ ღამეში გად
ლურჯ ფერა წვრომ.
საუკუნეთა ლურჯი
რიან ცისფერ მარადის
ნისლში, მოლურჯო
წვერზე მოგიზგიზებს
ნავინ, ჰკივის ვენდა
რით და აქ მართოლ ვსე
მემის ლურჯი ძახილი: „ლურ
ძეო, სანუკვარო ჩანჩურა

სახელმ[illegible]
ეროვნული [illegible] ბიბლიოთეკა

შეგავედრებ ლურჯ თხა ფეხა დამთვრალ ცისფერს ღმერთს, რომ ვიდრე ცისფერ განთიადის გაშლილ ნაწნავზე თავს დაახრიდე, ვით უცნობი ლურჯი მგოსანი მყრალ ცისფერ საბძლის ლურჯ ღარკაზე, გვედრი, რომ ერთხელ ცისფერ ჯიხვის რქით გამო[illegible] შესანდობარი შენი ცისფერი [illegible]ტონის ლურჯი სულობის“.

[illegible] ლურჯ კივილსა მეც ვისმენდი [illegible] გულის ძგერით, ლურჯ გულის [illegible] მე ვისმინი ამ ლურჯ კივი[illegible] [illegible] ლურჯ თხა [illegible] ლურჯმა [illegible]

[illegible] კალმით ფიქრმორეულ [illegible]სის ცეკვით სწერს ამ ნო[illegible] მგოსანთა ძმა მეგობარი [illegible]კანი, ხოლო მოკვლავთა [illegible]ოში ასე ცნობილი:

დავით კასრაძე

[illegible]ეციერ ასულს

(სულის ამონაკვნესი)

„Liberté, liberté chérie,
sois avec nous combateur!“

[illegible]ათასი წლობით კვნესდნენ უამრავლენი მონის ბორკილებით ბნელ[illegible] ცივს დილეგში მშიერ-მწყურვალნი, გვემულნი მათრახით და ფეხქვეშ თელილნი. მათი ტანჯული სული ელოდა მხსნელს, ზეციურს ასულს... ჯალათნი კი იშვებდნენ და ლოთობდნენ...

— განვლო წამების საუკუნოებმა; დარეკა ნეტარმა ჟამმა და აჰა, მოევლინა იგი ადამიანთა ხროვას თეთრი სამოსით, მღიმარე სახით, პრიალა ჩირაღით ხელში, მშვენიერი ვით მაისის დილა, ნაზი ვით სუმბული და უმანკო ვით ბავშვის სიზმარი...

დაემხვენ ძირს მისი მოვლინებით ქვეყნის ჯალათნი; სდუმდენ ჯაშუშნი; გაქრა [illegible]; დამყარდა სითბო და სხივთა ციალი. აბიბინდნენ მთები და მდელონი, აიგზნო ზენაარი ამულით [illegible]ადამიანის მწუხარე სული. ნაცვლად [illegible]ანისისა ხალხის გულს აღმოხდა ტკბილი ზევსური და ქებათა ქება...

დაიმსხვრენ კირთნი მონობისანი; [illegible]აინგრენ ბნელი საპყრობილენი. გუშინდელმა უმწეო მონებმა ლაღათ გაშალეს ფრთები, ააფრიალეს წითელი დროშა და სასოებით ეამბორნენ ზეციურ ასულის სპეტაკ მარჯვენას. და იგი, ის ტურფა ქალწული ფუნთუშა ღრუბელი ამბიონიდან ციმციმა სახით დანათებდა ბედნიერს, თავისუფალ ხალხთა გროვას.

აჩქეფდა ყოველი მხრიდან მაღალი გრძნობა, უშრეტი სიხარული და ნეტარება. ფირუზა ცაზე შეიღებ[illegible] ცისარტყელად გამოისახნენ: ძმობა, ერთობა და სიყვარული... გაჰქრენ თითქო სამუდამოთ ქვენა ვნებანი; დამყარდა ქვეყნათ სასუფეველი.

— ოჰ, რა ტკბილი იყო ის ნეტარი წუთები! რა ლაღი, რა ბედნიერი იყო იმ დროს ადამიანი!.. ეს იყო ზეცის ეთეროვან ასულის ადამიანის სულთან საზეიმო ქორწინება, მათი სურნელოვანი გაზაფხული, მათი სამო თაფლობის[illegible]...

— ხანმოკლე იყო [illegible]

[illegible] დიადი ბედნიერება, ეს ქვეყნათ ფინილი სათნოება ბოლო ედემი. შეშურდათ ბნელ ძალებს ადამიანის უსაზღვრო ნეტარება და აჰა, აამოძრავეს გესლიანი ენა, თვალთმაქცობა, სიცრუე და ორპირობა, სატანური სამერველით გაადევნეს უმეცარ ხალხს სულში მიძინებული ველური ბრძვანი, ველური ალღო და ქვენა ვნებანი. ხალხის ერთგულ ბელადებს სხვა და სხვა ოინბაზობით გვერდით ამოუდგნენ აქა-იქ მინძური არსებანი, უმეცარნი, ქურდნი და ავაზაკნი, ხელთ იგდეს ხალხის მართვა-გამგეობა და იწყეს ოსტატურად ცარცვა და გლეჯა, ამ რიგათ გაუთხარეს ძირი ხალხის კეთილდღეობას.—გაჰქრა თანხმობა და მიზან წყობილი მუშაობა. დაირღვა ყველგან წესი და მოვალეობის შეგნება. დაეცა უზენაეს იდეალთა რწმენა და იმედები. გაიხზარა მებრძოლთა სპეტაკი სული ჩაინთქნენ სადღაც სურსათი. აღიმართა ქვეყნათ შიმშილის შემზარავი ლანდი...

გაითიშნენ ხალხნი და ერები; დაივიწყეს მაღალი ფიცი ძმობა-ერთობაზე. დაირაზმენ მოქიშპე ჯგუფებათ. დაუწყეს ერთმანეთს ძლევრა, ქირდვა, მუქარა, ბოლოს იძრეს მახვილიც-კი... და აჰა, დაეტაკა ძმა-ძმას, მამა-შვილს, მეგობარი-მეგობარს! ავარდა ცეცხლის ალი სოფლად და ქალაქად. შეიღება წითლათ ძმათა სისხლით ველი და მინდორი... ყველას სწადდა ხელთ ეგდო უფლება და ბატონობა. უმწეო, უმეცარი ხალხი კი გარდაიქცა მათ საბურთაოთ და სარბენ ასპარეზათ...

იმატა ალმა: [illegible] მახვილი მოედო თითქო მთელ ქვეყანას, უპირებდა მას ჩანთქმას და განადგურებას... ღვინის, სპირტის და სისხლის უშრეტმა წყურვილმა შეიპყრო ხალხნი. მათ დაკარგეს ადამიანის სახე. იფეთქა ქვეყანად ნგრევის სტიქიამ... არყით და სისხლით გალეშილი ბრბო დაგორდა უძირო ხრამში გადასაჩეხად.

—დიდი ხანია გაჰქრა საზეიმო ჰანგი და ტკბილი გალობა, გაჰქრა ციური სიმფონია. მათ ნაცვლად აქვითინდა საშინელი კვნესა, გოდება და მწარე ცრემლები. მხეცად იქცა ადამიანი. მან დაფხრიწა ტლანქი ხელებით წითელი დროშა და ფეხქვეშ გათელა უზენაესი ბედნიერება. ზნეობამ უმეცრებამ დათრგუნა ცოდნა და მეცნიერება, ბოროტებამ კი მოჰკლა მაღალი რწმენა, სინდისი და პატიოსნება. გაჰქრა ქვეყნათ სანეტარო სასუფეველი, ნაცვლად დამყარდა ალი, კვერპი და ჯოჯოხეთი...

ნადირად ქცეულმა ადამიანმა ძირს [illegible] დაამხო ციური ასულის [illegible] ონი [illegible] ალქატა ამბი[illegible] [illegible] თავის მურდალი ხელით დაჰკლა თვით ეს შვენიერი სატრფო ხალხის სულისა, ფეხქვეშ გაჯეკნა მისი ჰაეროვანი ნაკვთი, მტვერათ აქცია მისი არსება...

გამოძვრენ სოროებიდან ბნელი ძალები, იხილეს ბრბოს შემზარავი ნამოქმედარი და იწყეს გესლიანი ხარხარი... აჰა, გაისმა ხმა უცნაური, ხმა საზარელი, ხმა საშინელი!.. კვლავ იჭედება ხალხთ ბორკილები, კვალად იწნება მათრახი მათთვის, კვალად მზადდება საპყრობილენი. ამ დროს-კი ალვირწახსნილი ბრბო ღმუის მახვილით ხელში, ღმუის არყით და სისხლით მთლად გალეშილი. და ბრბოს წინაშე ფერხულს უვლის სიკვდილის ლანდი; ცეკვავს, ტრიალებს უცნაურად, წითლად იცინის... ბრბო კი კვლავ ღმუის, თქრიალებს სისხლი. კვლავ ისმის კვნესა, ტანჯვა, გოდება... მაღალი სამყარო იმოსვის ჯანყით... ბნელდება ირგვლივ. . . . . .

. . . . . .

სვ. ქვარიანი

საახალწლო მილოცვა

ჟამთა სრბოლამ კიდევ ერთი საფეხური გადაინაცვლა ადამიანთა მიერ მის აღსარიცხველად გამოთლილ კიბეზედ, კვლავ ერთმა შავ-ბნელმა წელიწადმა განვლო ქართველთა უბედურ ცხოვრების ისტორიისამ და დღეს ახალ წელიწადს შევხვდებით არა ტკბილეულობის ხონჩით, რომელზედაც გოზინაყი, მურაბა, ჩურჩხელა და სხვა ამგვარი პირისა და ყელის ჩასაგემრიელებელი ნუგბარი აწყვია; არა, ამ ხონჩას ამშვენიებს [illegible] საუკუნის განმავლობაში ის ფერფლს ქვეშ გაუმქრალად შენახული იმედი და სასოება, რომ თოვლით დაბურულს, ყინვით შებორკილს ზამთარს განთავისუფლების მზე გაალხობს და გაადნობს, სიცივეს სითბო შესცვლის, ზამთრის სუსხს გაზაფხულის ბრწყინვალე და ცხოველ მზის შუქი გაჰფანტავს, ტყე ფოთოლს მოისხამს, მდელო და მთები აყვავილდება და მასთან აყვავილდება და გაიფურჩქნება მამულიც საყვარელი.

აქამდისაც გვიწამდა, და ამ მრწამსით გვიდგა პირში სული,—ჩვენის პოეტ-წინასწარმეტყველის სანუგეშო სიტყვები:

„არ მომკვდარა, მხოლოდ სძინავს
და ისევ გაიღვიძებს!“ ო.

ეხლა კი ეს მრწამსი განხორციელებას ჰლამის და ჩვენის თვალით ვხედავთ, რომ მა[illegible], ვინც მკვდრად ჰყავ[illegible] [illegible] თვალთ მიჩნეული, მხოლოდ ეძინა, ეძინა არა სამარადისო ძილით, არამედ ძალღონის შესაკრებად, ეძინა განთიადის მოლოდინში და აწ გაღვიძებისა და გამოფხიზლების ნიშნად უკვე მოძრაობისა და სიცოცხლის უხარის იჩენს, ფეხზედ წამოდგომასა და წელში გამაგრებასა ჰლამობს.

ბაზალეთის ტბას თავისუფლების ნიავ-ქარმა დაჰბერა და მისი აქამდე უძრავი, შეტბორებული ზედაპირი აამოძრავა, აჩქროლა, ხავსი აჰყარა და [illegible]ეულის ჭეშმარიტ ქართველის გულ[illegible] იმის მოლოდინების შუქ-მფენი იმედი და სასოება გამოჰკვანძა, ვისაც, დიდებულის მამულიშვილის ილიას თქმისა არ იყოს:

„ვინაც არ იქმის სახელი,
ვისაც დღე-და-ღამ ჰნატრულობს
ჩემის ნატვრითა ქართველი!..“

აი, ეს იმედი და სასოება ამშვენებს, მკითხველო, ჩემს საახალწლო, სამკვლეო ხონჩას, ამ იმედითა და სასოებით გილოცავ დღევანდელს დღეს და ვისურვებ, რომ ეს შენი და ჩემი ჩემი ნატვრა ცხად სინამდვილედ გადაქცეულიყოს!..

ჩიორა.

მძლეთა მძლეც დამარცხდა...

ისტორიული ლეგენდა

ეს ამბავი მოხდა ინდოეთის საზღვრებზე.

ალექსანდრე მაკედონელმა ის იყო დაიპყრო მთელი მცირე აზია, სირია, პალესტინა, ეგვიპტე და ეხლა გამძვინვარებული ინდოეთისაკენ გაე[illegible].

ამ ზღაპრული ქვეყნის დაპყრობა ბავშვობიდანვე მის ნატვრას შეადგენდა. ცხადია, რას ნიშნავს ისეთი ბუმბერაზ ნების ყოფის ადამიანის გულში ჩამარხული ნატვრა, როგორიც იყო ალექსანდრე მაკედონელი.

მთელ თავის ჯარებს მოუყარა თავი და გაილაშქრა.

უკვე გადაიარა რამდენიმე ბრძოლა ინდოეთის მოსაზღვრე ველურ ხალხებთან და [illegible] შედგა საზღვრის მეორე ღელისთვის.

ბინდი მოახლოვებული იყო, როცა მეფეთა მბრძანებელმა განკარგულება გასცა ჯარის დასაბანაკებლად.

თვითონ კი თავის ამალით გავიდა ლაშქრის წრიდან, რომ შესაფერი ადგილ-მიდამო აერჩია თავის კარავისთვის.

მეფის კარავს მეფური ადგილი შეჰფეროდა და ალექსანდრემ მეფური გემოვნებაც გამოიჩინა.

— აი, აქ დასდგით კარავი და პირი აღმოსავლეთისაკენ უყავით.

თოვლის მუზარადიანი მთა სრულიად გაძარცვული იდგა და ამაყად გაჰყურებდა შორეულ ყარაყორუმის დიდ ქედს. მის დაბლა კი [illegible] ტაფა იყო გადაშლილი. რამდენადაც ცივი და მწირი იყო თვით მთა, იმდენად უხვი და მზიური იყო სილამაზე და სიკეკლუცე ტაფისა.

ზედ მთის ძირთან იყო კოხტად წამოსხლეტილი ბორცვი, რომელიც ნაირნაირ ვარდ-ყვავილებით იყო მოქარგული.

სწორედ ამ ბორცვის [illegible] ფერდოზე აღმართეს მეფის კარავი. კარვის შესავალთან [illegible] ხი [illegible] დაპყრობილ ერების მეთაური წინამძღვარნი...

ქვეყნის მპყრობელი განცხრომას მიეცა. ძვირფას ხალიჩებზე [illegible] ლიდების ზანზალში იყო წასული...

ჯერ კიდევ არ დაღამებულიყო, და ცას მუქი სილურჯე გადაჰკროდა; ისე რომ კარავში ჯერ კიდევ [illegible] ნები.

ყმა-მეფე გამოერკვა, თავი დამძიმებოდა დაღლილს. მოისურვა გართობა, ნიავზე გავლა და წამოდგა.

ჩამოდგა თუ არა სარეცლიდან ფეხი, ქვეშ რაღაც სისველე იგრძნო.

მეფური თავმოყვარეობა შელახული იყო. კარავის პალატების ჩაქროლის დროს ბორცვის ძირში ჩამალულ წყაროს ქვები დაეწყო და ხელ-ხელ მთელ კარავს ძირს დებოდა.

მეფე შეწუხდა. სხვას მორჩილებას ჩვეული, ვერ ურიგდებოდა ბუნების უჩირობას. დაუძახა მოხელებს და უბრძანა წყლის შეწყვეტა.

დაჰკრეს თუ არა მოხელეებმა ბარი იმ ადგილს, საიდანაც წყალი ეხინა თავი, წყარომ გზა ნახა და უფრო ძლიერად დაიწყო დენა. რამდენიმე მისი დაოკება, მაგრამ, რაკი ადგილი კარავის შესავლისაკენ იყო დაშვებული ნაკადით წამოსკდა კარავისაკენ და მალე წყლით გაავსო იგი.

ფშაური ლ[illegible]

თხოვნა ახალ მთ[illegible]

ახალ მთავრობავ, გვიშველ[illegible]
ცოტათ მოგვიწყე ხელია,
გვწამს თქვენი ნაქადაგარი,
თან ხელიც მოგვიწერია.
გვიბოძეთ ახალ თოფები
აღარ ივარგებს ძველია,
მოგვმადლეთ თქვენი წყალობა,
თორემ აღელდა მტერია.
მუქარას იბარებიან,
სისხლი აქვთ ასაღებია,
უჭირავთ ვინტოვკებია,
თან ხალხიც ჩვენზედ მეტია,
თოფიანს როგორ შავებნათ
მარტო ხმლითა და ფარითა?
ჩვენ გვინდა ჩვენ მტერს და[illegible]
არ შევარცხვინოთ მამაპაპითა,
არ მოვარწყუოთ ჩვენი ადგილი
ჩვენის სისხლით და ძვალითა.
ახალ მთავრობავ, გვიშველე,
ნუ გაგვხდი მტრისა ლხენათა,
ჩვენცა გვიბოძეთ აბჯარი,
სამოთად, მოუნათლელადა,
ჩვენც გავალთ ბრძოლი[illegible] ველზე
[illegible] დასაცველადა,
თორემ ძალიან უჯულო,
სამშობლოს წასახდენათა,
ქვაც მაქვს მოგონებული
[illegible] ჩას [illegible],
მაგრამ ვერ ვქმ [illegible]
რომ [illegible] ძალიანა,
თუ [illegible] ჯავრის [illegible]
[illegible] შესაჩეგვითა,
ქვაც ძმ[illegible] იქნება
ხუთასი ათასი ფ[illegible]:

ფშავი დავით
ფუნჩა მათურელი.

მინუმა ვერა გააწყეს რა.

გამძვინვარებული ალექსანდრე [illegible] დოიელი დაჰკრილ ლომსავით გამო[illegible] და [illegible] და შესძახა მოხელეს:

— ზღვასა უფლება თავებს [illegible] ჰრით, თუ არ შეაყენებთ წყ[illegible]

მეფის საყვარე წყალში [illegible] დენა უფრო ძლიერდებოდა.

— ბრძანებულო!—სუსტად [illegible] სა ერთმა [illegible]ირით [illegible] ბრძნმა [illegible] მოხუცმა.—მე [illegible] სამშვილდიას.

ქვეყნის მპყრობელმა ის[illegible] ლით შეხედა მოხუცს, თითქ[illegible] მოუცლის ხანსაო.

— უცხო მპყრობელო! წყ[illegible] ნება წაგვაქვს სამშობლოსადმ[illegible] რულს, ხალხის გულში რომ [illegible] ლია. მას სძინავს ღრმად ა[illegible]

სურნელოვანი სარკე

კვლავ სარკისადმი ჩემი ტრფობა განუკურნელი,
ისევ და ისევ ვეოცნებე სარკის დაისებს,
იმის სიღრმიდან საიდუმლო მესმის სურნელი,
—იქნება ბროლის სერაბიმი ჩემ სულს დაეძებს!

როცა თვალები ივიწყებენ ცის შუშაბანდებს,
შეღამების დროს დაფერფლილი სარკე ჯადოსნობს,
მის ბინდში გხვდავ თავის მკვლელთა წამებულ ლანდებს,
და ჩემი სული სურნელოვან მორევში მგოსნობს.

ახლა სარკეა მტრედისფერი, სხვა არამხანა,
გიჟურ ვნებისთვის სადაც ლედა ზრდის ყმაწვილ გედებს,
და სურნელება—მარადების ბრმა ამხანაგი—
გრძნეულ ქალაქთა სანახავად ფიქრს ამოქმედებს.

და ასეც ხდება: დღის სარკეში ქარი მძვინვარებს,
და მაინც მესმის ფრთაგაშლილი სუნოვანება:
მე ისევ ვეტრფი ორეულთა სასტიკ მყინვარებს,
რომ აჩრდილების მოვისმინო თეთრი ბრძანება!

ვალერიან გაფრინდაშვილი

სონეტი

მე ვკითხავ ვინმე: „ჩემ სონეტებს რად არ აფასებ?“
მერე უეცრად: „თამარ მეფე-ჩემი დობილი“!
[illegible]თხოვ საწყალივით შესვლას ჩემი შესანდობელი,
და თავს დავიღრჩობ სამიკიტნოს მყრალ ფარაბაზე.

თუ იმ დღეებში ლხინს გამართავს სადმე ფარბაზი,
ჩემზე საუბარს გზა ექნება ის, დათმობილი..
ვახშამი... ყავა.. მადლობა და ავტომობილი,
მშიერი ფიქრი სახვალიოდ დროს ტარებაზე.

მაგრამ მე დავსწვავ სურნელოვან ლექსთა თაბახებს,
რომ არ დაარსდეს გაზეთებში ძეგლისთვის ფონდი!
და მთქნარების დროს ნურავინ ნუ დაიტრაბახებს,

რომ მე მიყვარდა და შემთხვევით კვლავ მოვაგონდი.
მე მაგინებდენ, მაგრამ ვიცი ქებაც ბევრს სურდა
და უკაცრავად თუ თან წამყვა სათქვენო ხურდა.

პაოლო იაშვილი.

მელანქოლია

ხანდახან ქარის რუხი ძახილი.
ზევით რაზუნი ნატეხი ყვავის.
უფერო ფიქრი ჰ[illegible]ლი მ[illegible]ახველი.
ხუნარე დილას სიმლაშე კავის.
სახე ოქილი პარგაუპარსი.
უშნო აბურძგვა შეთეთრილი თმისა.
ყოველის მკილავი ზრახვა უხამსი.
შავი ნიშანი კვიმატი დღისა.
ქანგ-მოდებული გულის სარკენე.
უნდო ორჭოფი ღიმილი მკვდარი.
ირგვლივ ხახზარი მრუდე სარკენი.
შიგ ჩაცანება ვითომდა მტკბარი.
მოდუნებული ნდომა უნიჭო.
უგვანო გრძნობის ამწვარი ლვენთი.
ნაშალი ლექსის დრეკა უროთმო.
შორიდან ხრიალა სახელის „ღმერთი“.
მზეთვალა მაღვრით გვერდით მოიარს.
თვალში თვალგაყრა მნათი მარხვი.
ალუსლი ლტოლვა სურვილ-ნახევი.
და... წყევლა წყევლა სასტიკ მოირას.

გრიგოლ რობაქიძე.

ბალაგანის მეფე

... და ვიცი მე სიდან მოვედი,
რომელი ქვეყნის ცხელი მზე მწვავდა:
მე დიდი მყავდა წინამორბედი—
წინამორბედი მაცხოვარს ჰგავდა.
როცა ვერ ვმღერი, როგორც მე მინდა,
თანამედროვეთ კი არ ვედრები,—
მე ძველი მახსოვს ლოთქმები წმინდა
და დავიწყებულ ღმერთის ვევედრები.
ვარსკვლავეთ ჟონგლერის პოეტის, მაგის,
ვიგონებ ქებას მაღალ შორეულს,—
როს რესტორანში გამოლეშებულს
მეძავი მაჩვენებს გადამხმარ ნარგიზს,
ჰკივის ორკესტრი ხმა ჩახლეჩილი,
ზარხოში ზანგი ბარბაცებს, ცეკვავს,—
მეც შერცხვენილი, ჩამოგლეჯილი,
მივდივარ, როცა მსახური რეკავს.
და ბალაგანის მოვკვდები მეფეთ,
რადაც მეფური იყო ჩემ სულში.
დაგვიანებულ ხმათ შემიერთეთ
თქვენ, ვინც მღეროდით ღმერთზე წარსულში.

ტიტე ტაბიძე.

შავკაბიანი

შენი თვალი შიმშილისგან მგელია,
შენი ტუჩი კოცნის წყაროთ სველია,
შენი ძუძუ მომავალით სქელია,
შენი ხელი ვნების ორი გველია..

მაგრამ როცა მზე აკოცებს მყინვარსა,
შენ ჩააქრობ მაშინ სულის ლამპარსა,
ლამპარი გულით ვერ აღერებ ზღაპარსა,
და აბარებ მარტო „სახელ და გვარსა“..

ცივი სიტყვით არ გაათბობ სხვის გულსა,
ვიწრო თვალით არ ეძახი რჩეულსა,
თეთრი ტუჩით არ ახარებ მოსულსა,
ხის ხელებით არ ეალერებ ჩონგურსა..

როცა ღამე გადმოფანტავს ვარსკვლავსა,
მთვარე ნახავს თავის ჭუჭყიან კვალსა,
თვითონ ღმერთი დაემჯობინება კლავსა,
და დაიდგამს ღრუბლივით თეთრ ფლავსა,—
შენი თვალნი მაშინ ორი მგელია,
შენი ტუჩი კოცნის წყაროთ სველია,
შენი ძუძუ მომავალით სქელია,
შენი ხელი ჩემთვის ვნების გველია..

სანდრო ცაჰ[illegible]

ფოსტალიონი

სადამო. დილა. ფოსტალიონი;
მე ვილი მარათს ნაცნობი ხელით;
ჩემს წინ დევს შენი მედალიონი
და თავს ვიღარდებ ძვირფას სახელით.
ათას წერილში მე ვეძებ ნაცნობს
და მხოლოთ ვხვდები უსურველ მარათს,
(ეჰ, სიყვარული ვის არ დაადნობს,
საწყალსაც გახდის ხომ ამირბარათ!)
მეზობლათ ქალი უკრავს მასენეს
და ხშირათ მიწვევს სასმენათ ვერდის,
მაგრამ მე მაინც ვერ მომასვენებს
და ლოდინს ვარჩევ მწვანე კონცერტის.
ჩემს ფიქრებს ვანდობ მე ჩემ ყალიონს,
ახლა იმედით გავ ლებ კარებს,
ყოველ დღე ველი მე ფოსტალიონს
და ვკოცნი მხოლოდ ნაჩუქარ [illegible] იაზს
დღე[illegible]
[illegible]ბულ იქმნება სამარე[illegible]

[illegible]ველი.